

UN POC D'HISTÒRIA.

La paraula alcohol prové de l'àrab "al" el i "ghawl" que vol dir subtíl. Quan al llenguatge corrent es parla de *l'alcohol*, normalment es refereix a l'etanol, $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{OH}$, el tipus d'alcohol que es troba a les begudes alcohòliques, com per exemple la cervesa, el vi, etc.

Les begudes amb contingut d'alcohol són conegudes des de la prehistòria, hi ha indicis de la fermentació de begudes al neolític i de la producció de cervesa a gran escala.

Els primers tipus de destil·lació haurien estat utilitzades pels babilonis a Mesopotàmia com a mínim des del segon mil·lenni aC. Les excavacions arqueològiques al nord-oest de Pakistan han mostrat l'evidència de que la destil·lació de l'alcohol era coneguda al subcontinent indi des del 500 aC però que no hauria estat habitual fins algun moment situat dintre del període entre el 150 aC i el 350. Però els mètodes emprats no serien massa efectius.

L'aïllament de l'etanol en forma de compost pur va ser aconseguida pels alquimistes musulmans que van desenvolupar les tècniques de la destil·lació a l'època del califat abbàssida, entre els noms que coneixem destaquen els perses Jabir ibn Hayyan (Geber) i Al-Razí i l'àrab Al-Kindí. Els escrits atribueixen a Jabir ibn Hayyan (721-815) la invenció de l'alambí i la menció de l'aparició de vapors inflamables en bullir vi. Al-Kindí (801-873) va descriure la destil·lació del vi. Al-Razí (864-930) va descriure la destil·lació de l'alcohol i la seva utilització en medicina.

No obstant això, la historiografia occidental acostuma a situar l'obtenció de l'alcohol pur a principis del segle XIV, i atribuir-lo al metge Arnau de Vilanova, savi alquimista i professor de medicina a Montpeller. La cinquena essència de Ramon Llull no era res més que l'alcohol rectificat a una més suau temperatura. Lavoisier va ser qui va donar a conèixer l'origen i la manera de produir-se l'alcohol per mitjà de la fermentació vínica, demostrant que sota la influència del llevat de cervesa el sucre de raïm es transforma en àcid carbònic i alcohol. Va ser a més estudiat per Scheele, Gehl, Thénard, Duma i Boullay i el 1854 Berthelot el va obtenir per síntesi.